

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Dato: 22. maj 2006
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: HHM40320

Ændringsforslag
til

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217)

Af *justitsministeren*, tiltrådt af ...:

Til § 2

1) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

”01. I § 719, stk. 2, nr. 2, indsættes efter ”§ 187, stk. 1; ”§ 192 b, stk. 1-3,”.”

[Påtalekompetence i sager om overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 7]

2) *Nr. 4* affattes således:

”4. I § 783 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke;

”*Stk. 2.* Angår efterforskningen en overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, kan der i rettens kendelse i medfør af § 780, stk. 1, nr. 1 eller 3, udover bestemte telefonnumre anføres den person, som indgrebet angår (den mistænkte). I så fald skal politiet snarest muligt efter udløbet af det tidsrum, inden for hvilket indgrebet kan foretages, underrette retten om de telefonnumre, som indgrebet har været rettet imod, og som ikke er anført i kendelsen. Hvis særlige forhold taler for det, skal underretning efter 2. pkt. ske senest 24 timer efter indgrebets iværksættelse. Underretning efter 2. og 3. pkt. skal indeholde en angivelse af de bestemte grunde, der er til at antage, at der fra de pågældende telefonnumre gives medde-

lelser til eller fra den mistænkte. Retten underretter den beskikkede advokat, jf. § 784, stk. 1, der herefter kan indbringe spørgsmålet om lovligheden af indgrebet for retten. Retten træffer afgørelse ved kendelse. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke være foretaget, skal retten give meddelelse herom til Justitsministeriet.””

[Kendelse ”på person” ved telefonaflytning og teleoplysning i sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13]

3) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:

”02. I § 783, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres ”stk. 2” til: ”stk. 3”.”

[Konsekvensrettelse som følge af den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 4]

4) Efter nr. 9 indsættes som nye numre:

”03. I § 799, stk. 1, indsættes efter ”§ 192 a”: ”, § 192 b, stk. 1-3”.

[Hemmelig ransagning i sager om overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 7]

04. I § 799, stk. 2, ændres ”§ 783, stk. 2 og 3” til: ”§ 783, stk. 3 og 4”.

[Konsekvensrettelse som følge af den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 4]

05. I § 799, stk. 3, ændres ”§ 783, stk. 2” til: ”§ 783, stk. 3”.”

[Konsekvensrettelse som følge af den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 4]

Ny paragraf

1) Efter § 6 indsættes som ny paragraf:

”§ 01

I lov nr. 117 af 27. februar 2006 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme foretages følgende ændring:

1. § 5 affattes således:

”§ 5. Ved finansiering af terrorisme skal i denne lov forstås finansiering af terrorisme som defineret i straffelovens § 114 b for så vidt angår handlinger omfattet af § 114.””

[Konsekvensrettelse som følge af den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 4 (§ 114 b)]

Til § 8

1) I § 8 indsættes efter ”§§ 3-5”: ”og § 7”.

[Konsekvensrettelse som følge af den foreslåede nye paragraf om ændring i § 5 i loven om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme]

Bemærkninger

Til § 2

Til nr. 1

Ændringsforslaget indeholder et forslag om ændring af bestemmelsen i retsplejelovens § 719, stk. 2, nr. 2, om statsadvokatens påtale af nærmere angivne bestemmelser i straffeloven.

Forslaget indebærer, at statsadvokaten vil skulle påtale sager om overtrædelse af de foreslåede nye bestemmelser i straffelovens § 192 b, stk. 1-3, der retter sig mod besiddelse og anvendelse af radioaktive stoffer mv. med forsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet.

Efter § 719, stk. 2, nr. 2, påtaler statsadvokaten sager om overtrædelse af bestemmelserne i straffelovens kapitel 12 og 13, §§ 127-129 a, § 132 a, § 136, stk. 2, § 137, stk. 2, § 140, § 141, kapitel 16, § 158, § 160, § 180, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, §§ 237-240, § 261, stk. 2, § 266 a og § 266 b.

Bestemmelsen er indsat ved lov nr. 385 af 20. maj 1992. Om baggrunden for denne bestemmelse henvises til forslag til lov om ændring af retsplejeloven, straffeloven, færdselsloven og udlændingeloven (Anklagemyndighedens struktur) (L 184) og Retsplejerådets betænkning nr. 1194/1990 om anklagemyndighedens struktur, side 51 ff og side 210.

Med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås indsat en ny bestemmelse i straffelovens § 192 b.

Efter § 192 b, stk. 1, straffes med fængsel indtil 6 år den, der med forsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet modtager, besidder, overdrager eller ændrer radioaktive stoffer eller fremstiller eller besidder en eksplosiv nuklear anordning eller en anordning, der er beregnet til at sprede radioaktive stoffer eller kan udsende ioniserende stråling.

Med fængsel indtil 12 år straffes den, der med forsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet eller til at tvinge nogen til at foretage eller undlade at foretage en handling anvender radioaktive stoffer eller anordninger, der udsender ioniserende stråling (nr. 1), fjerner, ændrer eller beskadiger en nødvendig beskyttelse mod spredning af radioaktive stoffer eller mod ioniserende stråling (nr. 2) eller anvender eller beskadiger et nukleart anlæg med den følge, at der sker udslip af radioaktive stoffer eller fremkaldes fare derfor (nr. 3).

Det følger endvidere af § 192 b, stk. 3, at hvis en af de i stk. 2 nævnte handlinger foretages under de i § 180 angivne omstændigheder eller med den følge, at der sker omfattende skade på miljøet eller fremkaldes nærliggende fare derfor, er straffen fængsel indtil på livstid.

Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år, jf. § 192, stk. 4.

Om bestemmelsen henvises til pkt. 2.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 192 b.

Under hensyn til lovovertrædelsens alvorlige karakter finder Justitsministeriet, at statsadvokaten bør have påtalekompetence i alle sager om overtrædelse af bestemmelserne i § 192 b, stk. 1-3.

Til nr. 2

1. Der foreslås en ændret affattelse af bestemmelsen om kendelse ”på person” i lovforslagets § 2, nr. 4 (retsplejelovens § 783, stk. 2). Der er tale om to ændringer i forhold til den bestemmelse, der fremgår af lovforslaget:

For det første træder en kendelse ”på person” ikke i stedet for en kendelse efter de gældende regler, men har karakter af en tilføjelse til en sådan kendelse. Der henvises til pkt. 2 nedenfor.

For det andet skal underretning til retten om de telefonnumre, som der på grundlag af en kendelse ”på person” er iværksat indgreb overfor, i særlige tilfælde ske senest 24 timer efter indgrebets iværksættelse og ikke – som efter lovforslaget – først ved udløbet af den periode, hvori indgrebet kan foretages. Der henvises til pkt. 3 nedenfor.

2. Ændringsforslaget indebærer som nævnt for det første, at der også i retskendelser i sager, som er omfattet af bestemmelsen – dvs. sager om efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 eller 13 – skal anføres de konkrete telefonnumre, som Politiets Efterretningstjeneste på tidspunktet for kendelsen finder, at der er behov for at foretage indgreb overfor (og som retten finder, at der er hjemmel til at foretage indgreb overfor).

Herved sikres det, at retten – på samme måde som i dag – tager stilling til spørgsmålet om indgreb i meddelelseshemmeligheden i forhold til de konkrete telefonnumre, som efterretningstjenesten på dette tidspunkt er bekendt med.

På dette punkt indebærer ændringsforslaget således en videreførelse af gældende ret.

Der kan udover disse telefonnumre anføres den person, som indgrebet angår (den mistænkte). Herved imødekommes de hensyn, som bestemmelsen i det fremsatte lovforslag bygger på, jf. herom nærmere pkt. 4.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Kendelsen vil således indebære, at der udover de telefonnumre, som fremgår af kendelsen, kan foretages indgreb over for telefonnumre, i forhold til hvilke der efter efterretningstjenestens vurdering efterfølgende foreligger bestemte grunde til at antage, at der gives meddelelser til eller fra den mistænkte. Det er uden betydning, om den pågældende telefon tilhører den mistænkte eller andre.

Betingelserne for, hvornår der kan foretages indgreb i meddelelseshemmeligheden, videreføres – i overensstemmelse med det fremsatte lovforslag – uændret. Også efter ændringsforslaget gælder således, at der ikke vil kunne iværksættes indgreb i meddelelseshemmeligheden i videre omfang end i dag. Det gælder både i forhold til den mistænkte og i forhold til andre.

Iværksætter efterretningstjenesten på grundlag af den afsagte kendelse indgreb i forhold til andre telefonnumre end dem, der er anført i kendelsen, skal der gives underretning til retten (og derefter til den beskikkede advokat) på samme måde som efter lovforslaget. Bestemmelserne i § 783, stk. 2, 2.-5. pkt., i det fremsatte lovforslag videreføres således uændret (bortset fra den nye regel om underretning inden 24 timer, jf. nærmere pkt. 3 nedenfor).

Den foreslåede bestemmelse gælder både i tilfælde, hvor efterretningstjenesten første gang anmoder om retskendelse i en sag, og i tilfælde, hvor tjenesten anmoder om forlængelse af en allerede meddelt kendelse.

Første gang der anmodes om retskendelse – dvs. på det tidspunkt, hvor efterretningstjenesten har et efterretningsmæssigt behov for at iværksætte aflytning - må tjenesten således fremlægge de konkrete telefonnumre for retten, som man finder grundlag for at foretage indgreb overfor.

I den periode, hvori indgrebet kan foretages – dvs. den periode, som rettens kendelse gælder for – vil politiet kunne iværksætte indgreb over for andre telefonnumre end dem, der er anført i kendelsen, forudsat at retsplejelovens almindelige betingelser kan anses for opfyldt, jf. ovenfor. Det bemærkes i den forbindelse, at rettens kendelse højst kan gælde i 4 uger, jf. den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2 (der efter forslaget bliver stk. 3).

Når den nævnte periode er udløbet – og der derfor skal anmodes om ny retskendelse – må efterretningstjenesten tage stilling til, om der er behov for også fremover at foretage indgreb over for de telefonnumre, som der allerede er iværksat indgreb overfor på grundlag af den hidtidige kendelse ”på person”. I givet fald må efterretningstjenesten på linje med det, der er anført ovenfor vedrørende ”1.gangs-kendelser”, forelægge disse konkrete telefonnumre for retten med henblik på kendelse. Tilsvarende vil gælde, når der efterfølgende skal indhentes nye kendelser i den pågældende sag.

I de beskrevne tilfælde må retten tage stilling til, om der fremover – dvs. i den periode, som den nye kendelse skal gælde for – er hjemmel til at foretage det pågældende indgreb.

Retten skal derimod ikke efterprøve, om der har været hjemmel til at foretage de indgreb, som Politiets Efterretningstjeneste allerede – på grundlag af den hidtil gældende kendelse ”på person” – har gennemført. En sådan efterprøvelse vil alene skulle foretages, hvis den beskikkede advokat anmoder om det, jf. den foreslåede bestemmelse i § 783, stk. 2, 5. pkt.

Der vil principielt kunne forekomme tilfælde, hvor retten har afvist en anmodning om retskendelse i forhold til et konkret telefonnummer, men hvor efterretningstjenesten efterfølgende finder, at der foreligger nye omstændigheder, der indebærer, at betingelserne for at foretage indgreb i forhold til det pågældende nummer nu må anses for opfyldt. I sådanne tilfælde forudsættes det, at efterretningstjenesten ikke iværksætter indgreb på grundlag af den foreliggende kendelse ”på person”, men i stedet anmoder retten om en særskilt kendelse i forhold til dette nummer (eventuelt efter proceduren i retsplejelovens § 783, stk. 3, om indgreb på øjemedet).

3. For det andet indebærer ændringsforslaget, at underretningen af retten om de telefonnumre, som indgreb på grundlag af en kendelse ”på person” har været rettet imod, skal ske inden 24 timer, hvis særlige forhold taler for det.

I overensstemmelse med det fremsatte lovforslag vil underretning af retten som det klare udgangspunkt først skulle ske efter udløbet af det tidsrum, inden for hvilket indgrebet kan foretages – dvs. det tidsrum, hvori rettens kendelse gælder (højest 4 uger, jf. ovenfor).

Underretning af retten skal imidlertid efter ændringsforslaget ske allerede inden 24 timer, hvis særlige forhold taler for det.

Med udtrykket ”særlige forhold” sigtes til tilfælde, hvor efterretningstjenesten – uanset at retsplejelovens betingelser for aflytning mv. må anses for opfyldt – finder, at der kan være anledning til at give den beskikkede advokat mulighed for hurtig efterprøvelse fra rettens side. Der kan navnlig være tale om tilfælde, hvor særlige principielle hensyn kan siges at gøre sig gældende, f.eks. hvor der måtte opstå spørgsmål om aflytning af telefoner, der anvendes af advokater, læger eller journalister, eller af telefoner på den mistænkte arbejdsplads, der også anvendes af andre end den mistænkte.

Det vil i første række være op til efterretningstjenesten at vurdere, om der foreligger de nævnte særlige forhold, således at der skal ske underretning senest 24 timer efter indgrebets iværksættelse. Det forudsættes imidlertid, at den beskikkede advokat kan indbringe dette spørgsmål for retten i overensstemmelse med de regler, som i øvrigt gælder for indbringelse af spørgsmål om indgrebets lovlighed, jf. bestemmelsens 4.-7. pkt. – det vil sige i forlængelse af underretningen efter udløbet af det tidsrum, inden for hvilket indgrebet kan foretages, jf. bestemmelsens 2. og 5. pkt.

Til nr. 3

Ændringsforslaget indeholder et forslag om ændring af bestemmelsen i retsplejelovens § 783, stk. 3, der bliver stk. 4, om politiets adgang til at træffe beslutning om at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden, såfremt øjemedet ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes (”periculum in mora”).

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 2, nr. 4, om indsættelse af en ny bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2, hvorefter § 783, stk. 2-4, bliver til § 783, stk. 3-5.

I 783, stk. 3, der bliver til stk. 4, henvises der i 3. pkt. til bestemmelsens stk. 2. Den gældende § 783, stk. 2, vedrører spørgsmålet om fastsættelse i retskendelsen af det tidsrum, inden for hvilket et indgreb i meddelelshemmeligheden kan foretages. Efter lovforslagets § 2, nr. 4, bliver § 783, stk. 2, imidlertid til stk. 3, og med ændringsforslaget foretages derfor den deraf følgende konsekvensrettelse af den nævnte henvisning i § 783, stk. 3, der bliver stk. 4.

Til nr. 4

Ændringsforslaget indeholder et forslag om ændring af bestemmelsen i retsplejelovens § 799, stk. 1, om politiets adgang til at foretage ransagning uden at mistænkte eller andre gøres bekendt hermed, og uden at der tilkaldes vidner til ransagningen (hemmelig ransagning).

Med ændringsforslaget kan der foretages hemmelig ransagning i sager om overtrædelse af de foreslåede nye bestemmelser i straffelovens § 192 b, stk. 1-3, der retter sig mod besiddelse og anvendelse af radioaktive stoffer mv. med forsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet.

Det følger af retsplejelovens § 799, stk. 1, at såfremt det er af afgørende betydning for efterforskningen, at ransagningen foretages, uden at den mistænkte eller andre gøres bekendt hermed, kan retten, hvis efterforskningen angår en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 eller en overtrædelse af straffelovens § 180, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, §§ 191, 192 a eller § 237, ved kendelse træffe bestemmelse herom og om, at reglerne i § 798, stk. 2, 1-4. pkt., og stk. 3 fraviges.

Hemmelig ransagning kan som udgangspunkt kun foretages efter forudgående retskendelse. Hvis indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, kan politiet dog træffe beslutning om indgrebet, der i så fald snarest muligt og inden 24 timer skal forelægges for retten.

For at forbedre politiets efterforskningsmuligheder i sager om særligt grove straffelovsovertrædelser blev bestemmelsen i § 799, stk. 1, ændret ved lov nr. 378 af 6. juni 2002 (anti-terrorpakken), således at der også blev adgang til at foretage hemmelig ransagning i sager om grov brandstiftelse, bombesprængninger, flykapping og tilsætning af giftstoffer til vandforsyningen eller madvarer mv.

Med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås indsat en ny bestemmelse i straffelovens § 192 b.

Efter § 192 b, stk. 1, straffes med fængsel indtil 6 år den, der med forsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet modtager, besidder, overdrager eller ændrer radioaktive stoffer eller fremstiller eller besidder en eksplosiv nuklear anordning eller en anordning, der er beregnet til at sprede radioaktive stoffer eller kan udsende ioniserende stråling.

Med fængsel indtil 12 år straffes den, der med forsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet eller til at tvinge nogen til at foretage eller undlade at foretage en handling anvender radioaktive stoffer eller anordninger, der udsender ioniserende stråling (nr. 1), fjerner, ændrer eller beskadiger en nødvendig beskyttelse mod spredning af radioak-

tive stoffer eller mod ioniserende stråling (nr. 2) eller anvender eller beskadiger et nukleart anlæg med den følge, at der sker udslip af radioaktive stoffer eller fremkaldes fare derfor (nr. 3).

Det følger endvidere af § 192 b, stk. 3, at hvis en af de i stk. 2 nævnte handlinger foretages under de i § 180 angivne omstændigheder eller med den følge, at der sker omfattende skade på miljøet eller fremkaldes nærliggende fare derfor, er straffen fængsel indtil på livstid.

Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år, jf. § 192, stk. 4.

Om bestemmelsen henvises til pkt. 2.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 192 b.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan adgangen til at politiet kan foretage hemmelig ransagning også have afgørende betydning for efterforskningen af overtrædelser af bestemmelsen i straffelovens § 192 b. Justitsministeriet finder derfor, at der er behov for at udvide § 799, stk. 1, til også at omfatte denne bestemmelse.

Ændringsforslaget indeholder endvidere et forslag om ændring af § 799, stk. 2. Der er tale om en redaktionel ændring som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 4.

Herudover indeholder ændringsforslaget forslag til ændring af § 799, stk. 3. Der er tale om en redaktionel ændring som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 4.

Til ny paragraf

Ændringsforslaget indeholder et forslag om ændring af § 5 i lov nr. 117 af 27. februar 2006 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Forslaget indebærer, at der ved finansiering af terrorisme i denne lov forstås finansiering af terrorisme som defineret i den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 114 b for så vidt angår handlinger omfattet af § 114.

Efter § 5 i loven om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme skal ved finansiering af terrorisme i denne lov forstås finansiering af terrorisme som defineret i straffelovens § 114 a.

Definitionen af finansiering af terrorisme danner grundlag for anvendelse for pligterne i hvidvaskloven, herunder underretningspligten i hvidvasklovens § 7.

Forslaget til en ny bestemmelse i straffelovens § 114 a omfatter handlinger, som er omfattet af Europarådskonventionens artikel 1, og som ikke allerede er omfattet af § 114. Formålet med bestemmelsen er at indføje en sidestrafferamme med mulighed for strafforhøjelse, når overtrædelse af visse bestemmelser i straffeloven er begået under omstændigheder omfattet af de berørte artikler i de nævnte internationale konventioner.

Som anført i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 114 b svarer denne bestemmelse indholdsmæssigt til den gældende § 114 a bortset fra den tilføjede henvisning til § 114 a. Tilføjjelsen indebærer, at det efter omstændighederne tillige vil være strafbart at yde økonomisk støtte mv. til en person, gruppe eller sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger af den i § 114 a omhandlede beskaffenhed.

Med den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 114 b tilsigtes ingen ændringer i øvrigt i den hidtil gældende bestemmelse i § 114 a.

Definitionen af finansiering af terrorisme danner som anført ovenfor grundlag for anvendelse for pligterne i hvidvaskloven, herunder underretningspligten i hvidvasklovens § 7.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 114 b rejser spørgsmål om, hvorvidt hvidvasklovens definition af finansiering af terrorisme i § 5 skal fastlægges i overensstemmelse med denne bestemmelse med den virkning, at § 5 udvides til at omfatte også økonomisk støtte mv. til en person, gruppe eller sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger af den i § 114 a omhandlede beskaffenhed.

Et forslag om ændring af hvidvasklovens § 5, hvorefter der ved finansiering af terrorisme i denne lov forstås finansiering af terrorisme som defineret i straffelovens § 114 b, har været i en kort høring hos en række centrale høringsparter på området.

Advokatrådet har udtalt sig imod en sådan ”merimplementering” af hvidvasklovens § 5. Rådet har i den forbindelse bl.a. bemærket, at eftersom forslaget til § 114 b ikke alene omfatter finansiering af handlinger omfattet af § 114, men også handlinger omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 114 a, savner rådet en nærmere begrundelse for den foreslåede ændring af hvidvasklovens § 5, som i forhold til opbygningen af straffeloven og L 217 medfører en udvidelse af pligterne indeholdt i hvidvaskloven til også at omfatte andet end finansiering af terrorisme i straffelovens forstand. Endvidere har Advokatrådet bemærket, at en udvidelse af hvidvasklovens § 5 til at omfatte finansiering af andre forbrydelser end terrorhandlinger i straffelovens § 114 ville være udtryk for, at man gav pligterne i hvidvaskloven et videre anvendelsesområde end påkrævet i 3. hvidvaskdirektiv.

I lyset heraf foreslås definitionen af finansiering af terrorisme i hvidvasklovens § 5 ikke på nuværende tidspunkt udvidet til at omfatte den tilføjede henvisning til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 114 a. Spørgsmålet vil blive taget op til nærmere overvejelse på et senere tidspunkt. Derimod foreslås det som anført ovenfor, at der ved finansiering af terrorisme i hvidvasklovens § 5 skal forstås finansiering af terrorisme som defineret i den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 114 b for så vidt angår handlinger omfattet af § 114. Denne bestemmelse svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 5 bortset fra, at den særlige terrorismebestemmelse i straffelovens § 114 med lovforslagets § 1, nr. 3, udvides med besiddelse og anvendelse mv. af radioaktive stoffer efter § 192 b.

Til § 8

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede nye bestemmelse om ændring i § 5 i loven om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Hvidvaskloven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger, jf. lovens § 41. Loven er ikke sat i kraft for hverken Færøerne eller Grønland.

Med ændringen af lovforslagets § 8 får den foreslåede ændring i hvidvasklovens § 5 således samme territoriale gyldighedsområde som hovedloven.